

[Estrup]

Dernæst bør jeg nok prøve på at besvare nogle enkelte spørgsmål. Arbejdsministeren havde betænkeligheder ved punkt 3, som vedrører inddragelsen af aktieselskaber. Det, punkt 3 drejer sig om, er ikke køb af aktier. Nej, det er tværtimod salg af aktier, det drejer sig om, dette, at man kan risikere at komme i en situation, hvor man tvinges til at sælge sin aktiepost, hvis man ikke ønsker at blive forpligtet af politiske dispositioner, som en majoritet blandt aktionærene har truffet. Det er dog en ganske anden sag end et køb, og jeg synes også, man i den forbindelse må sige, at her klapper fælden jo, når man først har erhvervet sine aktier.

Til bl.a. fru Anne Grete Holmsgård vil jeg vedrørende spørgsmålet om, hvorfor vi ikke sagde politiske partier, men partipolitiske formål, sige, at partipolitiske formål efter min opfattelse er bredere og mere direkte giver, hvad der ligger i begrebet. Det er klart, at vi nu under udvalgsarbejdet skal forsøge en afgrænsning, men vi er ikke alene i verden på det punkt. Vi har på en række punkter bl.a. engelsk lovgivning som forbillede. I engelsk lovgivning bruger man netop betegnelsen partipolitiske formål. Hvis man kigger på, hvad den engelske fagforeningslovgivning siger, vil man se, at de har klaret alle disse afgrænsningsproblemer. De har haft lovgivningen siden 1913. Så dér skulle vi vistnok kunne hente alle de erfaringer, vi har brug for.

På et andet punkt, hvor der også blev rejst tvivl – og det var fra hr. Gert Petersens side, nemlig vedrørende aktieselskaber, for det var aldeles uadministrerbart – vil jeg sige: lad os også på det punkt vende os til England og kigge på, hvad deres selskabslovgivning siger. Siden 1967 har man haft lovgivning af præcis denne type.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg bemærkede, at hr. Estrup midt i det hele kom med den ytring, at det egentlig var uretfærdigt, at denne diskussion kun drejede sig om fagbevægelsen – hvorpå hr. Estrup selv fortsatte med at beskæftige sig med fagbevægelsen.

Jeg kan godt forklare, hvorfor den kun drejer sig om fagbevægelsen. Det er, fordi det, fagbevægelsen yder, yder den i fuld of-

fentlighed. LO yder det i fuld offentlighed. Vi kan være utilfredse med, at LO yder så meget til socialdemokraterne, men man yder det i fuld offentlighed, vi ved nøjagtigt, hvor meget det er, vi ved nøjagtigt, hvor meget det enkelte forbund yder.

Dansk Arbejdsgiverforening derimod dølger sit åsyn som en anden skælm, og vi ved ikke, hvor meget den yder, det er hemmeligt, tophemmeligt. De konservative oplyser intet om, hvad de får. Som følge deraf skrives der ikke meget om det, der tales ikke meget om det, som følge deraf er det kun fagbevægelsen, der bliver diskuteret, i virkeligheden også af hr. Estrup, når det kommer til stykket.

Hvis denne diskussion under alle omstændigheder kan føre til, at der også fokuseres på Dansk Arbejdsgiverforening og på enkeltfirmaer, som yder bidrag til de borgerlige partier, er der i det mindste kommet det positive ud af diskussionen.

Jeg synes, hr. Estrup var i besiddelse af fantastiske evner til at fortolke, så jeg må hellere sige for en sikkerheds skyld, at socialistisk folkeparti er imod forslaget. Så er det vel forstået? Vi er for punkt 4 i forslaget, vi er imod punkterne 1 og 2, og punkt 3 tror vi ikke kan praktiseres. Sådan forholder det sig.

Men vi håber, fagbevægelsen vil tage ved lære af denne diskussion, sådan at den selv begynder at gøre orden i eget hus, også indfører en mere demokratisk orden, for ellers må man konstatere, at der er ved at danne sig et flertal her i folketinget, som vil være katastrofalt for fagbevægelsen og i øvrigt for det politiske liv i Danmark.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg kan ganske berolige hr. Gert Petersen med, at jeg havde bemærket det forbehold, der var fra SFs side på visse punkter, men jeg sagde netop, at dele af forslaget ville det måske være nødvendigt at gennemføre med et andet flertal, og det mener jeg stadig væk må være gældende, efter hvad hr. Gert Petersen har sagt. Men det, jeg egentlig ville sige, var: vi snakker så meget om fagbevægelsen, og det er i og for sig urimeligt, men det kan dog ikke bestrides, at alle de aktuelle eksempler, vi har haft, har drejet sig om problemer i fagbevægelsen. At noget af det hænger sammen med, at der skrives for lidt om de bi-